

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicoło d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: Stev. 24/12410

Leto XI. - Štev. 24

Gorica - četrtek 11. junija 1959 - Trst

Posamezna številka L 30

Demagogija in resnica ali o poučevanju verouka v Kanalski dolini

Dne 28. maja je tržaški tednik Novi list v uvodniku spomnil slovensko javnost, da obhaja 5. obletnico zopetnega izhajanja. V članku je vsled tega ponatisnil nekaj odlomkov iz programske izjave pred petimi leti: »Poštenje mora veljati ne samo v zasebnem, temveč tudi v javnem življenju. Predvsem tu naj se izvajajo načela krščanske morale. Nikdar niso ljudje, tudi časnikarji in politiki, toliko lagali kakor v našem času. Novi list se bo tej poplavi laži uprl in dosledno branil resnico.«

V dokaz take svoje doslednosti v obrambi resnice pred komerkoli, poroča v istem članku tudi sledeče: »Tako zavračamo in obojamo na priliko ravno te dni pred vso javnostjo odredbo generalnega vikarja videmske nadškofije, s katero je prepovedal vsem duhovnikom v Kanalski dolini poučevanje slovenskega verouka na ljudskih šolah. (Podčrtal NL). In prav nič se ne plašimo pribiti, da pada po cerkvenem zakoniku za nezashišano prepoved vsa odgovornost na vest samega nadškofa Zaffonata.«

On in nihče drug, nadaljuje NL, ni kriv, da se z odredbo teptajo v prah izročila in načela Cerkev o verouku... Kadar gre za uboge slovenske otroke njegove škofije, se ne ozira niti na navodila papežev, niti na naravno in nadnaravno pravo. Zanj je važno samo to, da postane tudi krščanski nauk sredstvo raznarodovanja naše dece in da mu pri tem nečednem poslu pomaga vsa podržena duhovščina.

Kot Slovenci in kristjani spričo tolike krivice ne moremo in ne smemo molčati, piše nadalje isti list. To tem manj, ker se je v Kanalski dolini pridružil krivici še brezprimerno poniževanje našega naroda. Ondotne nemške otroke bodo namreč duhovniki še nadalje poučevali krščanski nauk na šolah v materinskem jeziku, slovenskih pa ne smejo (Podčrtal NL), ker je videmska nadškofija kateheto do prepovedala. Slovenci deci torej nadškof Zaffonata ne priznava istih pravic kot otrokom vladajočega italijanskega naroda niti kot učencem nemške manjšine... Iz tega ravnanja ljudje lahko sklepajo le to, da se je nadškof Zaffonata spremenil iz očetovskega dušnega pastirja v narodnega nasprotnika in zatiralca slovenskih vernikov.«

Za temi strupenimi strelcami zoper nadškofa Zaffonata in njegovo duhovščino se NL spomni tudi nekaterih Slovencev, svojih nasprotnikov od prve ure, in piše: »Do tolike krivice, storjene našemu ljudstvu, ne moremo biti brezbržni. O njej ne bomo molčali morda zaradi tega, ker jo je zagrešil italijanski škof, kot delajo nekateri slovenski katoličani. Naše krščanstvo ne obstoji v tem, da branimo osebe, temveč resnico. Za nas je krivica krivica, pa naj jo zakrivi kdor koli... V teh stvarih gredo naši nazori popolnoma narazen z mišljenjem nekaterih slovenskih voditeljev. Če bi namreč vsi Slovenci ozračali ali se jim uprali le mlačno in je prožno neodločnostjo, bi bilo naše manjšine kmalu konec...«

Trditve tega članka o prepovedi pouka verouka v slovensčini v Kanalski dolini je po NL ponatisnil Primorski dnevnik, ki končuje svoj članek z vprašanjem: »Kaj bo k temu rekel Katoliški glas?« Dalje Soča, Primorske novice v Jugoslaviji in morda še kateri drugi list, ki ga nismo dobili v roke. Tudi nekateri naši sotrudniki so nam pisali, da je NL dobro povedal in da moramo tudi mi protestirati. Toda obtožbe NL so bile tako hude, da jim nismo mogli verjeti. Zato smo se obrnili na prizadete duhovnike v Kanalski dolini, da vidimo, kaj je na stvari. Dobili smo naslednje pojasnilo, ki ga tu prinačamo vsem v vednost:

RESNICA O POUKU VEROUKA V KANALSKI DOLINI

Ob koncu preteklega leta, in sicer dne 30. dec. 1958, je č. g. župnik Jožef Simiz

iz Zabnic dobil z videmske škofije pismo s tole vsebino: »Višje šolske oblasti so opozorile škofijski katehetski urad, da se v šolskih prostorih, kjer se mora poučevati vedno v italijanskem jeziku, včasih poučuje v slovenskem in nemškem jeziku pri pouku krščanske nauka; prosile so ta urad (ki je napravil prošnjo za uporabo šolskih prostorov), naj opozori duhovnike, da je omenjeno dovoljenje dano pod pogojem, da se v šolskih prostorih uporablja vedno italijanski jezik...«

Na to pismo je prizadeti župnik odgovoril naslednje:

»Vaša opomba se ne tiče direktno župnije v Zabnicah, kjer se od leta 1945, v izvenskolem času, brez motenj nadaljuje s poučevanjem ne samo verouka v slovenski in nemški jezik, nego tudi nemškega jezika v prostorih ljudske šole; to dela učiteljica, ki jo menda plačuje občina (ali šolski proveditorat). To je dokaz, da je mogoče v Kanalski dolini živeti v lepem miru in sožitju treh narodnosti.«

Če je potrebno zato, da se izognemo hudi škodi, da bi morali vsi župniki izgubiti pravico do uporabe šolskih prostorov, sem pripravljen nadaljevati s poukom verouka v slovenski in nemški jezik. (Pomniti je treba, da je šola v Zabnicah sezidala leta 1880 tedanji župnik-dekan Lambert Feričnik, ki je bil tudi šolski nadzornik.)

Cerkev ima ukaz učiti vse narode: v tej zadevi smo pa pred dejstvom, da višje šolske oblasti napak razumejo katolištvo.«

Po izmenjavi teh pisem med žabniškim g. župnikom in videmsko škofijo je bilo vse tiho in je vse ostalo pri starem.

ZAKLJUČKI

Iz navedenega sledi:

1. Zadevo glede poučevanja verouka v slovensčini in nemščini na ljudskih šolah v Kanalski dolini so sprožile državne šolske oblasti in ne cerkvene, in to že v decembru 1958.

2. Cerkevni katehetski urad je opozoril župnike na obveznost, ki jo je isti urad sprejel pred šolskimi oblastmi, da se bo v šoli poučevalo samo v italijanskem jeziku.

3. Župnik v Zabnicah, č. g. Jožef Simiz, je na to odgovoril, kakor uči evangelij: »Pojdite in učite vse narode...« Torej enako Italijane, Nemce in Slovence.

4. Na ta moder in krščanski odgovor je vse ostalo pri starem, ker so verjetno prizadete oblasti, šolske in cerkvene, uvidele tehtnost navedenih razlogov: Narodna strpnost je pogoj za mirno sožitje treh narodnosti v Kanalski dolini. Vsak šovinizem bi samo razpall strasti na tej občutljivi točki. Pa tudi to, da ima vsak pravico do verskega pouka v materinskem jeziku.

5. Vsi tako strupeni očitki zoper videmskega nadškofa in njegovo duhovščino zaradi prepovedi verouka v slovensčini v Kanalski dolini so vsled tega povsem nesrešni.

6. Naravna dolžnost zahteva, da kdor je krivico, hoté ali nehoté, storil, jo mora poravnati.

7. Upanje imamo, da neodgovorna demagogija Novega lista ne bo škodila dosedanemu mirnemu sožitju treh narodnosti v Kanalski dolini, kakor bi to želeli tudi nekateri italijanski skrajnejši.

Ured.

Hruščev spet doma

Sovjetski ministrski predsednik Hruščev se je v soboto po daljši turneji po Albaniji vrnil v Moskvo. Med potjo se je še ustavil v Budimpešti, kjer se je razgovarjal z madžarskimi komunističnimi voditelji. Zdi se, da je bil glavni cilj njegovega potovanja v Albanijo opravičilo za postavitev novih raketnih oporišč v Albaniji in drugih podložniških državah.

A. Košič: Stari del mesta

Adenauer vztraja

Ni še dolgo od tega, ko je svetovno javnost iznenadila novica, da se nemški kancler Adenauer namerava umakniti iz aktivnega političnega življenja ter prve dni julija prevzeti mesto državnega poglavarja. To je bilo pred dvema mesecema, in sicer 7. aprila t. l. Enako presenečenje je pretekli teden povzročila nepričakovana Adenauerjeva odločitev, da misli ostati še nadalje zvezni kancler ter da se zato odpoveduje kandidaturi za mesto državnega poglavarja.

Kot rečeno je novica presenetila ne samo nemške politične kroge, ampak vso svetovno javnost, in to toliko bolj, ker so vsi pričakovali Adenauerjevega naslednika. Toda priletni (83 let) državnik se je premislil in tako razveljavil svojo zadnjo »oporoko«. Tako so Nemci zaenkrat prikrajšani na upanju, ki so ga imeli že za gotovo stvarnost, da bodo dobili novega kanclerja. — Preklic svojega odstopa od mesta državnega kanclerja je Adenauer opravičil s poslabšanjem mednarodnega položaja, kar se tiče rešitve splošnega nemškega vprašanja. Vendar poznavalci nemških razmer pravijo, da je ta nenadna odločitev posledica notranjih sporov v večinski stranki v zvezi z Adenauerjevim naslednikom.

Adenauer namreč že deset let vodi politiko bonnske vlade in si je nedvomno pridobil velikanskih zaslug za obnovo Nemčije po vojni in za njeno mednarodno uveljavitev. Novica, da je svoj čas sklenil prevzeti mesto predsednika republike, je ustvarila v nemški krščansko-demokratski stranki dva tabora, kar se tiče njegovega naslednika na vodstvu vlade. Prvi se zavzema za sedanjega ministra za gospodarstvo, dr. Erharda, ki je glavni tvorec tako imenovanega nemškega gospodarskega čudeža, drugi, s kanclerjem Adenauerjem na čelu, pa so za dosedanjega finančnega ministra Etzela, katerega zdaj omenjajo kot novega krščanskodemokratskega kandidata za državnega poglavarja. Za Etzela se je ogreval Adenauer, ker ga smatra za edinega človeka, ki bi zagotovil nadaljevanje dosedanje odločne nemške zunanje politike. Kandidaturo Erharda je podpiralo strankino vodstvo; ni bil pa tega mnenja kancler Adenauer, ki je zato raje sklenil ostati državni kancler še nadalje. Ta njegova od-

ločitev je tako en spor končala, druga pa načela, predvsem vprašanje novega kandidata za mesto državnega poglavarja, katerega bodo volili prve dni julija, ko poteče mandat sedanjega predsednika republike Heussa.

Nepričakovani sklep kanclerja Adenauerja je vzbudil mnogo hrupa in kritike. Nekateri mu očitajo smelost in neresnost. Prav gotovo, če bi podobno storil kak poprečen državnik, bi bil ob svoj politični ugled, toda Adenauerja je v prvi vrsti rešil prav njegov ugled in zaupanje, ki ga ima nemški narod do njega.

NA KONFERENCI V ŽENEVI

Razgovori zašli v slepo ulico

Zenevska konferenca štirih zunanjih ministrov stopa v drugi mesec, ne da bi prišlo do kakšnih, pa čeprav omejenih, rezultatov ali vsaj načelnih zblizanj. Komaj se tu pa tam včasih od daleč medlo zasvetlika kakšno upanje razjasnitve, se že pojavijo običajni oblaki. Tudi v preteklem tednu se ni na ženevski konferenci zgodilo nič tako pozitivnega, kar bi lahko spravilo ta posvet iz mrtvila, v katero je zašel. Da so pogajanja obtičala na mrtvi točki, o tem so si vsi edini, čeprav nobeno uradno poročilo tega odkrito ne pove. — Obe strani še vedno vztrajata pri svojem. Sovjeti trdijo, da pomeni njihov načrt glede Berlina pamenat kompromis. Po tem načrtu naj bi se ameriške, angleške in francoske sile umaknile iz Berlina ali bile prisotne le simbolično, njim se lahko pridružijo še nevtralne čete v okviru zamisli o tako imenovanem »svobodnem mestu«.

Sovjeti dalje pravijo, da je Berlin del Vzhodne Nemčije. Njegova razdelitev na zasedbena področja je bila upravičena, dokler so mesto upravljale štiri velesile. Zdaj pa tega vzroka po njihovem ni več. V tem smislu je Gromiko v odgovor na zahodne predloge predlagal ukinitve zasedbenega stanja v zahodnem Berlinu, ki naj postane demilitarizirano področje pod simboličnim nadzorstvom sil šestih držav (štirih velikih ter obeh Nemčij). Zahodnjaki pa se ne morejo odpovedati svojim pravicam, ampak so pripravljene le omejiti jih,

Sicilske volitve

Preteklo nedeljo so na Siciliji volili poslance v deželni zbor. Izvolili so 90 poslancev, ki bodo sedaj vodili avtonomno deželo Sicilijo. Za volitve, kot smo že poročali, je vladalo največje pričakovanje. Že dolgo niso polagali tolike važnosti na kake volitve kakor na one na Siciliji preteklo nedeljo. Slo je namreč za to, ali se uveljavi komunistična fronta ali ne.

Potek volitev je bil po tako bučni kampanji povsem miren. Udeležba razmeroma visoka (86 %), posebno če upoštevamo, da so na celem otoku imeli precej slabo vreme. Izidi so pa, milo rečeno, iznenadili vse. Zato do srede tedna ni bilo čuti nobenega izrednega komentarja. Vsi so morali prej premisliti, kakšen nauk naj dobe od nedeljskih volitev. Njih izrednost je bila v tem, da se niso uresničile prav nobene napovedi. Odtod iznenadenje vseh. Izidi so bili namreč naslednji:

KD	936.667	glasov, 38,7%;	34	poslancev
KP	531.436	» 19,6%;	21	»
KSZ	256.701	» 10,6%;	9	»
PSI	237.391	» 9,8%;	11	»
IDS	115.151	» 4,7%;	3	»
MIS	183.423	» 7,6%;	9	»
Liber.	90.000	» 3,7%;	2	»
PSDI	61.000	» 2,9%;	1	»

Nepredvidenost teh volitev je v naslednjem; podpora uveljavitev Milazza in njegovega krščansko-social. gibanja, ki je dobilo 10,6 % glasov. Toliškega uspeha ni nihče pričakoval. Polomija desničarskih strank, zlasti monarhistov, ki so izgubili 6 poslancev. Učvrstitve KD, ki je kljub Milazzovemu odcepu ohranila svoje položaje. KPI in PSI sta prav tako ostala trdno na svojih pozicijah.

NA KONFERENCI V ŽENEVI

Razgovori zašli v slepo ulico

samo da pride do kakega sporazuma glede Berlina. Jasno je, da sprejeti sovjetski načrt pomeni prepustiti bivšo nemško prestolnico na milost in nemilost vzhodnonemškemu kom. režimu. Tega pa zahodni zavezniki ne morejo tvegati, ker bi s tem trpel nele njihov vpliv in ugled v Evropi, ampak tudi njihova varnost.

KAKŠNI SO IZGLEDI

Splošen vtis je, da obe strani imata resno voljo pogajati se ter doseči vsaj minimalni sporazum. Kljub temu pa Sovjeti še vedno skušajo priti do vrhunskega sestanka brez vstopnine, to je brez koncesij zahodnjakom. Slednji pa hočejo, naj si Hruščev zasluži vrhunsko konferenco, to je, da mora tudi nekaj popustiti od svojih argumentov. — Iz Washingtona se je oglasil sam predsednik Eisenhower, ki je na običajni tiskovni konferenci jasno opozoril, da ne bo vrhunskega sestanka, če bodo pogajanja v Ženevi šla tako polževo naprej.

Čeprav Sovjeti toliko polagajo na Vzhodno Nemčijo, vendar je dejstvo, da je usoda Evrope še vedno v rokah medvojnih zaveznikov. To dejstvo je morda mnogim neprijetno ali odvrtno, a je resnično. Zato vse odločitve, ki jih utegnejo sprejeti štirje zunanji ministri v Ženevi, bodo le posledice zmage 1. 1945.

Po zadnjih poročilih naj bi bil Gromiko pripravljen razpravljati (Nadaljevanje na 3. strani)

NAŠ TEDEN V CERKVI * APOSTOLSTVO MOLITVE *

14. 6. nedelja, 4. pob.: sv. Bazilij Veliki, škof in cerkv. uč.
15. 6. ponedeljek: sv. Vid, mučenec
16. 6. torek: sv. Feliks in Fortunat, muč.
17. 6. sredo: sredo: sv. Adolf, škof
18. 6. četrtek: sv. Efreim, diakon, cerkv. uč.
19. 6. petek: sv. Gervazij in Protazij, mučenca
20. 6. sobota: sv. Prakseda, dev.

*
SV. VID († 305) je kot mlad fant prejel v Rimu sv. krst. Ko je oče to zvedel, ga je tožil sodniku. Ta ga je dal s šibami pre-

tepsti. Oče ni bil s to kaznijo zadovoljen, hotel je več. Vid se je umaknil na Sicilijo. Pa tudi tam so ga preganjali zaradi krščanske vere. Sodnik ga je dal vreči v kotel vrelega olja, pa Vidu ni škodovalo; ko so ga zagnali med divje zveri, mu tudi te niso napravile nič žalega. Zato so ga mučili rablj tako zelo, da je umrl mučeniške smrti.

Temule očetu so podobni tisti starši, ki svojih otrok ne dajo krstiti, bodisi ker se bojijo, bodisi ker so maloverni. Za take starše bo sodba huda, čeprav se sedaj postavljajo s svojo zgrajenostjo.

Molitveni nameni za junij

Splošni namen: Da bi po čiščenju presvetega Srca Jezusovega zavladala med ljudmi mir in krščanska ljubezen!

Mir in ljubezen sta glavni oznaki Kristusovega oznanila. Ze preroki o tem govorili. Svoj mir vam dam, ljubite se, kakor sem jaz vas ljubil. Učite se od mene, ki sem krotak in iz srca ponižen, je govoril Jezus. Mir in ljubezen sta nujno potrebna nam in vsemu človeštvu. Pravi mir in ljubezen najdemo samo pri Jezusu. Če bomo pridni učenci njegovega Srca, posebno v mesecu juniju, se bomo prav gotovo naučili teh dveh tako potrebnih reči. V nas bo zavladal pravi mir in ljubezen in tudi drugim bomo mogli pomagati, da pridejo do pravega miru in ljubezni!

Misijski namen: Za večno zveličanje tistih narodov Azije, pri katerih sv. Cerkev ne more neovirano vršiti svoje dušnopastirske službe!

Sv. Cerkev, skrbna mati vsega človeštva, se neprestano trudi, da bi vsi ljudje imeli možnost zveličanja. Tudi v sedanjih časih jemlje sv. Cerkev nase vse napore in uporablja vsa sredstva, da bi vsi narodi spoznali Kristusov evangelij. Največja misijonska naloga čaka sv. Cerkev v Aziji, ki je daleč največja celina naše zemlje z največjim delom prebivalstva sveta. Na žalost je Azija še zelo malo misijonsko obdelana. Poleg splošnih težav pri misijonskem delu je tam čela vrsta narodov, kjer sv. Cerkev sploh ne more vršiti ali pa le z velikimi ovirami svoje odrešiteljsko delo. Taki narodi se delijo v dve vrsti: prva skupina obsega tiste narode in države, kjer je misijonsko delo že od nekdaj zaradi globoko ukoreninjenega domačega ali posebnih navad in narodnega značaja večje medsebojne stike. Od leta 1946 dalje se vršijo ta zborovanja voditeljev vsake leto.

Kongres azijskih dijakov

Meseca julija bo v Vietnamu kongres azijske katoliške dijaške mladine. Kongres organizira vietnamska katoliška akcija. Vršil se bo v mestu Saigon. Kongresa se bodo udeležili katoliški dijaki iz Filipinov, Siama, Malezije, Indije, Avstralije, Nove Zelandije in Vietnoma.

Nedelja socialne pravičnosti

Letošnjo binkoštno nedeljo so v Kanadi praznovali kot nedeljo socialne pravičnosti. Cerkev govori, razgovori na sestankih katoliških organizacij so imeli za vsebino ta predmet.

Redovniški poklici

Na otokih Figi, Tona in Samoa so v lepem porastu domači duhovniški in redovniški poklici. Kongregacija Sester naše Gospe iz Nazareta ima na primer že 121 redovnic in 32 novink.

Pravoslavni škof pri svetem očetu

Svetega očeta je obiskal msgr. Lavócs, nadškof grško-pravoslavne Cerkve v Ameriki. Ta obisk smatrajo za velik zgodovinski dogodek, ker je prvič po ločitvi obeh Cerkva, da se je prelat pravoslavne Cerkve približal pogovarju katoliške Cerkve. Grški neodvisni list »Ethnos« pravi, da je to dokaz dobre volje pravoslavnih kristjanov, da hočejo sodelovati pri vprašanju zedinjenja. To dobro voljo potrjuje tudi obisk grške kraljevske dvojice pri svetem očetu.

in s sv. zakramenti! Poskrbimo, da nam ta predragocena luč — luč našega življenja — nikoli ne ugasne! Ohranimo veliko zaupanje v Boga, v božjo dobroto in v večno plačilo! Ljubimo zvesto in goreče Boga! Kličimo ga vedno na pomoč! Brez Boga ne zmremo ničesar, z Njim pa premoremo vse potrebno.

Vstopni spев — beseda lepe in globoke vsebine — postani še naše geslo in molitev: »Gospod je moja luč in moja rešitev, koga bi se bal? Gospod je varuh mojega življenja, pred kom bi se tresel!«

V berilu nas sv. Pavel opozarja, da je zemeljsko življenje doba trpljenja, nebesko pa doba večne slave. Tu vse zdihuje in trpi, celo stvarstvo po svoje trpi v velikih porodnih bolečinah in čaka na končno odrešenje. A naj bo naše trpljenje na tem svetu še tako veliko, je še vedno manjše od nebeske sreče. Nebeska blaženost je neizmerna. Potrudimo se zanjo! Bodimo sveti v duši in življenju!

Evangelij pa utrjuje našo vero v Jezusa, učlovečenega Boga, in v Njegovo čudodelno pomoč. Čudežen ribji lov je otipljiv dokaz Kristusovih besed: Brez mene ne zmorate ničesar. Ni dovolj, da delaš in se trudiš. Potreben ti je prvi vrsti Jezus. Potreben ti je Njegov blagoslov, Njegova milost in pomoč. Potrebna ti je molitev in pogosto sv. obhajilo. Zatorej: moli in delaj! — Kdor živi in dela brez molitve in brez svetih zakramentov, tak dela za svojo večno pogubo.

4. nedelja po binkoštih

Sv. maša budi vero in zaupanje v Boga in v neobhodno božjo pomoč. Nam ubogim ljudem je to izredno potrebno. Potrebna nam je vera, velika in neomajna vera v Boga, v božjo dobroto, v božjo previdnost, v posmrtno življenje in v večno plačilo. Brez vere je celo naše življenje brez pravega smisla; brez vere ni sreče in ne miru ne pred smrtjo in ne po smrti; brez sv. vere je vse zavito v mučen mrak in meglo. — Potrebno nam je zaupanje, veliko in neomajno zaupanje v Boga, v božjo dobroto in ljubezen, v posmrtno življenje in v nebesko plačilo. Brez krščanskega zaupanja postane življenje neznošno trpljenje. Nas šibke zemljane drži v raznih preizkušnjah, žrtvah in bojih pokonci rešilo zaupanje v Boga in v večno blaženost. Zemeljsko trpljenje pripravlja večno plačilo, večno srečo v nebesih. Kdor tega zaupanja nima, tak je trpin brez primere in rešitve. — Potreben nam je končno Bog in neogibna božja pomoč; potreben vsem brez izjeme in potreben v najvišji meri. Kdor ne čuti potrebe po Bogu in Njegovi pomoči, tak človek je ošaben nevednež in brezumen nesrečnež. Brez Boga in brez božje pomoči vsakdo nujno propade in za vedno propade.

Če so nam našete stvari tako silno potrebne, potem je edino pametno in zveličavno, da z največjo skrbjo pazimo nanje, da jih nikoli ne izgubimo. Čuvajmo si vero! Hranimo jo z redno molitvijo

Iz življenja Cerkve

Zakon — sredstvo zveličanja

V rimski baziliki svetega Pavla se je zbralo 1000 družin organizacije »Equipés de Notre Dame«. Ta organizacija hoče dati družinam spet njihov stari krščanski pomen. Zbranim zakoncem je govoril dominikanski pater Carré o duhovnosti in svetosti zakonskega življenja. Poudaril je, kako zakonce zakon posvečuje. Zakonska zveza ni le rešitev gotovih socialnih problemov, marveč je kakor cerkev, saj je postal zakon za zakonce sredstvo zveličanja. Podčrtal je veliko odgovornost zakoncev pa tudi pokazal, kako je družina neprestano oblagodarjena z milostjo božjo. Družine je sprejel v avdienci tudi sv. oče.

Romarji v Fatimi

Trinajstega maja, na obletnico prvega Marijinega prikazovanja v Fatimi, se je zbralo v Fatimi 300.000 vernikov iz vseh krajev sveta. Letos je bilo praznovanje toliko bolj slovesno in značilno, ker se je nedeljo prej ves portugalski narod posvetil Jezusovemu in Marijinemu Srcu.

Zborovanje voditeljev katoliških skavtov

Prve dni julija bo v Laganu v Svici XIV. mednarodno zborovanje cerkvenih asistentov in voditeljev katoliških skavtov. Proučevali bodo najnujnejše probleme katoliških skavtov in navezali čim

liko sama trpi zaradi tega, ker svojemu ljubljenu možu ne more dati potomstva, in trpi tudi mož, ko opazuje na njeno skrito bolečino. Taka zakonca naj se med seboj tolažita ter s toliko večjim medsebojnim spoštovanjem in ljubeznijo drug drugemu lajšata in lepšata dneve življenja; naj pogosto povzdigneta oči v nebo in velikodušno izročata svojo življenjsko žrtev Bogu. Včasih taka zakonca zelo primerno rešujeta svoj položaj brez otrok s tem, da posvojita kakega drugega siromašnega otroka in nanj preneseta svojo skrb in ljubezen.

Zloraba zakonskih pravic in dolžnosti

34. Kako resno gleda Cerkev na dolžnosti zakonskega stanu, lahko sklepamo iz besed Pija XI., ki je rekel: »Vsako izživljanje zakona, v katerem jemljemo zakonskemu dejanju naravno moč zapeljati življenje, krši božjo in naravno postavo; tisti, ki to delajo, si bremené dušo s hudim grehom.« (Casti conn.) Te besede so jasne in zelo resne.

35. Ne nasedajte torej, možje in žene, napačnemu nagovarjanju, s kakršnim vas mamijo, da se v zakonu družite proti naravi!

nemogoče ali močno ovirano. Taki so vsi azijski narodi, ki so muslimanske vere. Iz tega razloga je tudi Tibet, o katerem se zdaj toliko govori, krščanstvu nedostopna dežela. V drugo skupino pa spadajo države in narodi, ki so v zadnjem času imeli nesrečo, da so prišli pod komunistično nadvlado. Voditelji teh držav so si postavili dvojni cilj: uničiti in izkoreniniti že obstoječe krščanstvo in z vsemi sredstvi preprečevati, da se v bodoče ne bo moglo uveljaviti misijonsko delo sv. Cerkve. Taki državi sta posebno Kitajska in Severni Vietnam. Toda Kristus je prišel za vse narode in v nikomer drugem ni zveličanja. Zato nas sv. Cerkev prosi, naj goreče molimo, da se tudi v Aziji stre duhovno nasilje in da se misijonsko delo sv. Cerkve povsod neovirano uveljavljuje!

Naš domači namen: Za tiste člane našega naroda, ki Kristusa naravnost sovražijo in s silo ovirajo delo sv. Cerkve v naši domovini!

Od nekdaj se je tudi med našim narodom nahajalo mnogo takih, ki so bili v verskem oziru malomarni in niso spoštovali svojih krščanskih dolžnosti. Odkar pa je prišel brezbožni nauk na oblast, se je začelo načrtno in dosledno proticerkveno delo, ki ima namen ovirati in postopno uničiti krščanstvo med našim narodom. Pri tem delu se udeležujejo dve vrsti ljudi: množica koristolovcev, to je takih, ki v srcu tega ne odobravajo in jim je celo žal, ker v srcu so še sami kristjani, toda dobra služba in dobiček jim je več kot njihovo notranje prepričanje. Ti se bodo spreobrnili kadar jim bodo gospodarji ukini plačo ali jim bo kdo drugi ponudil večjo. Pri tem mesečnem namenu imamo v mislih drugo skupino, manjštevino, ki je prepričana o brezbožstvu in misli, da s tem služi narodu in njegovi boljši bodočnosti, če bi narod izgubil svojo krščansko vero. V svoji vni so podobni sv. Pavlu, ki je pred svojim spreobrnjenjem kot Savel z vsemi sredstvi preganjal Kristusa in njemu zveste; seveda je med njimi in Savlom velika razlika, ker Savel je ravno zato tako preganjal krščanstvo, ker je po svojem zmotnem mnenju menil, da bo s tem ohranil vero v enega Boga čisto. Toda zgodovina uči, da pogostokrat taki, ki so v svoji divji vni za neki zmotni nauk podobni Savlju, po nenaadni božji milosti postanejo podobni Savlju tudi v spreobrnjenju in iz Savlja postanejo Pavli. Božja pota so skrivnostna in nepričakovana. Zato verni ne smejo nikdar obupati. Nasprotno, vsi goreče in zaupno molimo, da Bog okrajša dneve preizkušnje in nakloni narodu in posameznikom lepo bodočnost!

Dr. J. Gr.

VPRAŠUJETE — ODGOVARJAMO

Spoštovani gospod urednik!

Ker ste mi že enkrat odgovorili na poslano Vam vprašanje, sem se spet opogumila in Vam pišem.

Rada se udeležujem cerkvenih pobožnosti. Navadno se vsaka pobožnost konča z blagoslovom z Najsvetejšim. Čeprav smo v šoli imeli dobrega in obenem strogega kateheta, se ne spominjam, da bi nas učil vedenja pri blagoslovu. To je, kar Vas prosim, da mi poveste. Opazovala sem starejše ženske, kako se vedejo. Zdjaj sem že »velika« in po pravici Vam povem, da me je sram, da bi koga to vprašala, saj

bi to moral vedeti vsak odrasel človek, zato se obračam na Vas.

Da je treba pred Najsvetejšim spodobno stati ali bolje klečati, to vem. Mene zanima, kako in kdaj se pokriža, če se trka na prsi itd. Saj veste, da se starejši rado vedno ozirajo na mladino, kako se obnaša, a večkrat bi bili starejši tudi potrebni kakega nauka. Kadar se duhovnik obrne proti ljudstvu, jaz sklonim glavo, kadar je duhovnik dal blagoslov in se obrnil, se pokrižam. Je tako prav?

In je res nujno, da mora biti ženska vedno pokrita v cerkvi? Pri nas nismo preveč pozorni na to. Ni dovolj, da smo ženske spodobno oblečene, da imamo rokave do komolca, da obleke niso prozorne, da je krilo čez kolena?

Vnaprej se Vam lepo zahvaljujem.

S spoštovanjem

N. J. S.

Odgovor

1. Med blagoslovom z Najsvetejšim je predpisano, naj vsi verniki klečijo na obeh kolenih; izvzeti so le tisti, ki zaradi boleznih ali starosti tega ne morejo.

2. Ko se mašnik obrne, da dá sv. blagoslov, naj sklonijo svoje glave. - Hvalevredno je, če tik pred blagoslovom pogledajo še v sv. hostijo in v živi veri vzdihnejo: Moj Gospod in moj Bog! ter si tako naklonijo odpustek 7 let. - Ukazano pa to ni.

3. Ko mašnik dokonča blagoslavljati in se obrne spet k oltarju, verniki dvignejo glavo, se pobožno pokrižajo z velikim latinskim križem ali pa z našim navadnim. Kleče še čakajo, da z mašnikom zmolijo molitev v spravo za bogokletje: Bog bodi hvaljen itd.

4. Ko je mašnik zaklenil Najsvetejše v tabernakelj, vstanejo in dostojno odidejo iz cerkve, potem ko so še enkrat v smeri proti tabernaklju pokleknili do tal z enim kolonom.

5. Trkanje na prsi med blagoslovom ni nikjer predpisano. Trkanje pomeni spokorno srce, pri blagoslovu pa je na mestu ponižno in hvaležno srce.

Na Vaše vprašanje: Ali je res nujno, da mora biti ženska vedno pokrita v cerkvi, Vam odgovarjamo takole: Da naj pri javni službi božji ženske molijo pokrite, je že prastar cerkveni predpis. Prečitajte II. poglavje v I. listu Korinčanom, kjer sv. Pavel graja korintske kristjanke, ki se tega niso držale. Skozi dolga stoletja so gospe in gospičene to vestno izpolnjevale in povečini še tako delajo.

V našem »naprednem« stoletju so pa tudi po naših krajih začele hoditi nepokrite k bogoslužju in so hudo za zlo vzele duhovnikom, ki so hoteli to zlorabo prostosti ukiniti. Večkrat je prišlo v cerkvi do mučnih prizorov, ki tja niso spadali. Zato se godi še danes tako, kot je napisal apostol Korinčanom: Če se pa misli kdo prepirati, mi nimamo take navade, pa tudi cerkve božje ne. - A ta razvada je in ostane proti cerkvenim predpisom.

Dobre in verne ženske naj bi ne posnemale nepokornih in nečimernih tovarišic. Z dobrim zgledom naj bi postale tudi v tem pogledu apostolke za dostojno žensko moš v cerkvah, kjer biva živi Bog.

Drugo mednarodno vojaško romanje v Lurd

V nedeljo je bilo zbranih v Lurdu 40.000 vojakov iz 12 držav na drugem mednarodnem romanju. Francoske vojske je vodil poveljnik glavnega stana, general Ely. Prisotnih je bilo tudi 5 tisoč nemških vojakov in nemški obrambni minister Strauss. Romanju je predsedoval pariški nadškof kardinal Feltn.

3. Katoliški škofje Jugoslavije

o krščanskem zakonu in družini

Zakon brez otrok

31. Iz Tobjevih besed vidimo, kako je potomstvo nekaj zares vzvišenega. Toda zakon, ki po krivdi zakoncev ostane brez otrok, je podoben drevesu brez sadu, podoben je tistemu smokvinemu drevesu v evangeliju, o katerem pravi Gospod: »Iščem sadu na tej smokvi, pa ga ne najdem.« (Lk 13.) Nezadovoljen s smokvijo brez sadu, ukaže nato gospodar: »Posekajte jo torej, čemu naj še zemljo izrabljate!« (ib.)

32. Krščanska zakonca morata vedeti, da je zarajanje otrok delo, ki se ne le ujema s bistvenim namenom zakona in s tem tudi z božjo voljo, marveč da s tem sama sebi tudi nebesa služita, saj pravi sveti Pavel, da se bo žena zveličala s porajanjem otrok. (1 Tim 2,15)

33. Seveda pa primera z nerodovitno smokvijo ne zadeva tiste žene, ki brez svoje krivde, marveč po naravnem ustroju ne more imeti otrok. Vemo, ko-

božjo voljo. Sama sebi morata priznati, da je njun duh podlegel miku telesne strasti, čutita, da je pri tem nižja postava telesnih udov premagala postavljeno njune pameti.

38. Zakonska tovariša, ki si naprtita ta greh, ne moreta dobiti odveze pri sveti spovedi in ne prejeti svetega obhajila vse dotlej, dokler se ne poboljšata. Tisti, ki bi ta greh pri spovedi zatajili, naj vedó, da je njihova spoved neveljavna in bogoskrunska.

39. Zakonska tovariša, ki se »branita otrok«, pa ne grešita samo zoper naravo in izrecno božjo postavo, marveč tudi zoper svoj narod, o katerem sicer trdita, da ga ljubita.

Kako naj se razvija narod, če ni družine? In kako naj govorimo o družini, če zakonci nočejo otrok?

Kjer ni zaroda, tam ni naroda.

40. To je tako imenovana »bela kuga«, ki narode huje uničuje kakor vojne grozote.

Zalostno je, če pri pregledovanju matičnih knjig moramo ugotavljati, da je po nekaterih pokrajinah število mrljskih krst večje kakor število zibelk z živimi otroki.

(Nadaljevanje)

Priveditev slovenskih srednješolcev v Gorici

Prišlo je že v tradicijo, da nam naši priveditev srednješolci ob sklepu šolskega leta pripravijo prireditev, ki v svojem širokem obsegu privabi vse Slovence iz mesta ter bližnje in daljne okolice, mnoge celo s Tržaškega, ne glede na njih politično opredeljenost. Ljubezen do naše mile govornice, ki nam jo v pesmi in igri leto za leto posreduje naša srednješolska mladina, poveže vse v eno samo veliko družino, ki vsaj za nekaj ur pozabi na medbojna trenja ter z upom in ponosom gleda na mladi rod.

Dvorišče šolskega doma, kjer se je prireditev vršila, je za take nastope kar se pripravno. Košata lipa na sredi je obdajala v nas občutek prijetne domačnosti, saj je okoli nje vršalo kakor v mlajnu. Prostorno dvorišče je bilo napolnjeno do zadnjega kottička. Mnogi so se morali celo vrniti. K tako številni udeležbi je veliko pripomogla sijajno organizirana zveza z okoliškimi vasmii. Večer naših srednješolcev je ob tem morju občinstva zadobil še večjo slovesnost. S svojim obiskom jih je počastil tudi g. profesor ter drugi predstavniki šolske oblasti.

Spored je obsegal pevske točke in mladinsko igro v treh dejanjih Cudežne gosli. Najprej je nastopil mladinski zbor Strokovne šole pod vodstvom prof. M. Fileja in pesmijo C. Preglja Trije petelinčki in Korošca Vetru. Obe pesmi sta izzvali občinstvu navdušeno ploskanje, saj sta res kar najbolje podani. Ne bomo sebe omenjali vrlin prof. Fileja, ki ga dirigenta tako odlikujejo; omenimo pa življenje in mladost.

Medil je nastop mladinskega zbora srednješole pod vodstvom prof. I. Bolčina. Zdeli so nam E. Adamiča Kazen in I. Bolčina Oj bodi domu zvest. Tudi ta zbor, kljub temu, da je bil številčno šibkejši od prvega, obe pesmi prav dobro predel. Vse priznanje mlademu dirigentu, se nam je to pot odkril tudi kot skla- telj. Koliko ljubezni in truda je vložil

v ta nastop!

Kot tretja točka sta bili na sporedu pesmi D. Bučarja in M. Fileja Pomladna, ki ju je zapel zbor Učiteljskega pod vodstvom prof. M. Fileja. Ta zbor je bil po številu in glasovih, zlasti ženskih, najšibkejši, vendar je g. dirigent tudi iz nje znal izvabiti ono ubranost, ki seže do srca in ga navduši za vse lepo in dobro. Posebno je ugajala Pomladna M. Fileja.

V zadnjem delu pevskega sporeda so nastopili združeni zbori vseh treh šol. Kako lep je bil pogled na to množico mladih pevcev! Vsakomur, ki je ohranil v srcu le še trohico ljubezni do svojega rodu, so se oči zablestle od veselja ob tem pogledu. In otožno-veselo je iz vseh grl privrela pesem, narodna v priredbi M. Fileja, ki je zboru tudi vodil. Mehak kakor cvet očnice, encijana in gorskega sleča je bil njen naev. Zbori so jo podali občuteno in precizno; poseben poudarek je tu slonel na dinamiki, kar je učinek pesmi še povečalo.

Druga pesem, ki so jo zapeli združeni zbori, je bila Zdravica M. Pirnika. Tokrat je mlade pevce vodil prof. I. Bolčina. Pesem so zbori živahno in dovršeno izvedli. Zato so pa tudi želi vso pohvalo od strani občinstva.

Po odmoru je sledila trodejanjska Cudežne gosli v režiji profesorjev K. Humarja in S. Rebca.

Misli z razstave Cej-Košič

Vsak pojav kulturnega udejstvovanja je za nas razveseljivo dejstvo. Še bolj razveseljivo, če prihaja iz vrst mladine. Pokaže nam, da je med nami še nekaj ideala; da ni vse pogreznjeno v območje materializma današnje dobe. Še se najde mladina, ki se odpove udobnejšemu življenju ter se, čeprav v trpljenju, pomanjkanju in notranjih bolečinah, oprime svetlejše poti; poti, ki mu prinese notranjo umirjenost in lepoto, katero skuša prenesti tudi na bližnjo okolico. Pri umetnosti je tako, kakor je povedal naš veliki mojster Plečnik: »Kdor množi umetnost,

Igra prikazuje siroto Pavleka, ki mu dobre vile, v katere trdno veruje, s čudežnimi goslimi pripomorejo do lepšega življenja. Igralci so se trudili, da bi svoje vloge čim bolj odigrali, kar se jim je v dobri meri tudi posrečilo. Najbolj pa moramo pohvaliti drugošolca Poldeta Merivca v vlogi Pavleka. S svojim prijetnim nastopom je gledalce popolnoma osvojil. V svojo vlogo se je znal vživeti kakor malokdo. Niti za trenutek se ni zmedel, vedno je našel pravo kretinjo, pravi poudarek. Ves njegov nastop je bil tako naraven, kakor bi bil na odru doma. Na gledalce je naredil najlepši vtis in še dolgo potem so o njem govorili.

Zelo lepo je bilo tudi rajanje vil v začetku in na koncu igre. Rajanje sta nastudirali profesorici E. Saurin in V. Franko. Glasbeno spremljavo je pripravil prof. M. Filej. Kakor iz skrivnostnega pravljice sveta je prihajala do nas popevka vil, da smo si nehote zaželeli vanj, vsaj za trenutek. Balet so spremljali za kulisami klavir in violina ter zbor.

Od gg. režiserjev je seveda igra zahtevala dolgo in marljivo pripravo, združeno z neštetiimi žrtvami, za katere nihče ne ve. Prepričani pa smo, da je njun trud z uspehom, ki ga je igra dosegla, vsaj deloma poplačan.

Ljudje so odhajali od prireditve veseli in zadovoljni, saj so spoznali, da je v naši mladini še veliko dobrega. Zato so pa njenim voditeljem kar najbolj hvaležni.

L. S.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Odlikovanje dveh naših duhovnikov

Monsignorjem sta imenovana naša rojaka preč. g. dr. Maksimilijan Jezernik, rektor-asistent zavoda De Propaganda Fide, doma iz okolice Celja, ter preč. g. dr. Janez Belej, mutant na kongregaciji De Propaganda Fide, doma iz okolice Laško pri Celju. Oba gospoda sta ob zasedbi Slovenije v začetku vojne kot abiturienta zapustila domovino. Rajni sveti oče Pij XII. ju je sprejel v zavod De Propaganda Fide, na katerem sta z odličnim uspehom kon-

čala svoje filozofske, juridične in bogoslovne študije ter bila nameščena na zgoraj omenjenih ustanovah Svete Stolice.

Cestitamo in želimo gospodoma tudi v bodoče najlepših uspehov!

Jubilej skromne slovenske igralka

V maju letos je obhajala 40-letnico gledališkega udejstvovanja Elvira Kraljeva, ena izmed najboljših gledaliških igralk na Slovenskem. Svojo umetniško pot je začela v slovenskem gledališču v Trstu. Za časa fašizma, ki je vse, kar je bilo slovenskega, brez usmiljenja zatrl, pa se je zatekla v Maribor, kjer je več desetletij bila nesporna in priznana prvakinja mariborske drame. Njeni ženski liki so tedanjim obiskovalcem še do danes ostali v spominu: n. pr. Cankarjeva Nina in Lojzka, Ofelija v Shakespearejevem Hamletu, Zupančičeva Veronika, Goethejeva Ifigenija in drugi. Posebno občutene pa so bile v naslednjih letih njene podobe mater. Te like je Elvira Kraljeva, vedno skromna in tiha kakor slovenske matere, najboljšje prikazala.

Radio Trst A

od 14. do 20. junija 1959

Nedelja: 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... — 15.40 Zbor iz Dornberga. — 17.00 VOZEL, igra v treh dej.; igrajo člani SNG. — 21.00 Pesniki in njih stvaritve - (23). — 22.10 Mala antologija slovenske vokalne glasbe.

Ponedeljek: 14.30 Teden v svetu. — 18.10 Koncert sopranistke Letizie Benetti s sodelovanjem violinista Maria Siminija, pri klavirju Livia D'Andrea Romanelli. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 20.30 Richard Wagner: SOMRAK BOGOV, opera v treh dej.

Torek: 18.00 Z začarane police - Marija Polak: »Zakaj topoli ne mečejo senec«. — 18.10 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije. — 19.00 Utrinki iz znanosti in tehnike. — 20.30 Richard Wagner: SOMRAK BOGOV, opera v treh dejanjih.

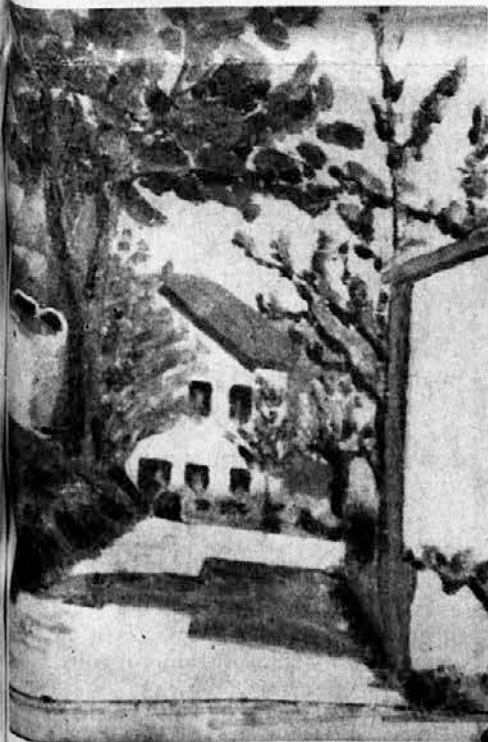
Sreda: 18.00 Radijska univerza. — 18.10 Haydn: Simfonija št. 45 v fis molu. — 19.00 Zdravstvena oddaja - sestavlja dr. Milan Starc. — 21.00 UMETELNI OGENJ, igra v treh dejanjih; igrajo člani RO.

Četrtek: 18.00 Z začarane police - Zora Kačol: »Tri sestres«. — 18.10 R. Strauss: Tako je govoril Zaratustra. — 19.00 Sola in vzgoja - Ivan Theuerschuh: »Na počitnice«. — 21.00 Iz življenja Indijancev (3): Indijanski lov, napisal Vili Hajdnik. — 22.00 Iz sodobne književnosti - »Mira Mihelič: »April«, ocena Martin Jevnikar. — 22.15 Foersterjeve zborovske skladbe.

Petek: 18.00 Radijska univerza. — 18.10 Mendelssohn: Simfonija št. 4 v A duru. — 19.00 Širimo obzorja. — 21.00 Umetnost in prireditve v Trstu. — 21.20 Koncert operne glasbe. — 22.00 Znanost in tehnika - Miran Pavlin: »Elektronske oči za slepce«.

Sobota: 15.00 Schumann: Fantasiestücke, op. 12. — 16.00 Novelist tedna. — 18.00 Oddaja za najmlajše - ZALOST IN VESELJE; igrajo člani RO. — 19.00 Sestanek s poslušalkami. — 22.30 Teden v Italiji. — 20.40 Zbor Emili Adamič. — 21.00 CIKLAMEN; igrajo člani RO.

z a s

J. CEJ:

Drevo med hišami

razmnožuje bolečino; nemara bi brez bolečine, brez trpljenja, ki je poezija krščanstva, ne bilo niti potrebe po iskanju lepote».

Te misli so me spremljale, ko sem ogledoval dela naših dveh mladih razstavljalcev: Jožeta Ceja in Andreja Košiča. Razstava, katero je priredilo Slov. kat. prostveno društvo iz Gorice, je bila odprta od 31. maja do 7. junija. Ze v začetku naj omenim, da je razstavo obiskalo kar zadovoljivo število našega občinstva. Kar je razveseljivo je to, da si videl intelektualce, med temi lepo število dijakov, kakor tudi preprostega kmečkega in delavskega fanta in služkinje.

Ogledimo si razstavljena dela. Cej je razstavljal 15 del: 11 olj in 4 akvarele. 10 oljnatih slik je predstavljalo različne pokrajinske motive in 1 tihožitje. Tudi pri akvarelih so 3 pokrajine in 1 avtoportret. Cej se je predstavil našemu občinstvu prvič, ako izvzamemo razstavo šolskih slik kot nižji srednješolec. Letos v aprilu je razstavljal na mednarodni študentski razstavi v Bocnu. Zelel pa je, da bi se predstavil tudi našemu občinstvu. Ta želja se mu je tudi izpolnila. Ze bežen pogled razstavljenih del nam pove, da je Cej po izražanju nemiren duh, vedno iščeč novega načina, nikdar zadovoljen. Prav to mu je treba šteti v plus. Njegova najboljša razstavljena dela so: Večer, Mesto po zatonu, Pomladni dan, Tračnice in Skupina hiš v soncu. Barvno je dobro delo tudi Hiša med zelenjem. Pri tej sliki nas morda nekoliko moti to, da v gotovih barvnih potezah spominja na slikarja Van Gogha. V akvarelih je najmočnejši v sliki Predmestje in Standrež. Za izhodišče v

Pridite 14. jun. ob 17. uri v Škedenj na koncert združenih pevskih zborov

Narodne manjšine Vzhodni Evropi

(Po »East Europe« prir. A. B.)

Med stalinsko dobo je poljski režim odnejal priznanje obstoja narodnih manjšin. Ljudsko štetje iz leta 1950 ne omenja manjšin. Se le v polovici leta 1955 je varšavski tisk začel prinašati fragmentarna poročila o manjšinah. V naslednjih dveh letih so začeli s publikacijami o manjšinah.

Gomulkova vlada je posvetila večjo pozornost temu vprašanju. Tako je n. pr. zunanje-politični odbor poljskega sejma (parlament) posvetil 1. 1957 dvodnevno razpravo manjšinskemu problemu in pripomagal ustanovitve »kulturnih« skupin, orodij in organizacij v manjšinskih jezikih. Seveda je pri tem odbor priporočal učenje socialistične metode in metode, a istočasno je tudi zaviral stalinske metode iz preteklosti.

Najmočnejšo manjšinsko narodno skupnost tvorijo sedaj na Poljskem Ukrajinci, katerih jih živi 200 tisoč v Zahodnih delih in 20 tisoč »nekje drugje«, kot

piše varšavski list »Nowe Drogi«. Precej ozemlja z ukrajinsko manjšino je bilo danega Sovjetom, a večina pripadnikov te manjšine je javno, če ne v srcu, potrdila svoj »poljski značaj« zato, da bi se izognila repatriaciji v ZSSR. — Eden izmed glavnih problemov ukrajinske manjšine pa je ravno preselitev iz zahodnih ozemelj na svoje prvotne domove v Galiciji. Pretekli dve leti je bilo dovoljeno zelo majhnemu številu Ukrajincev, da se vrnejo. Kar se pa tiče repatriacije v ZSSR, ni nič jasnega. Znano je n. pr., da se je med januarjem 1956 in julijem 1957 izselilo tja 500 Ukrajincev.

Ukrajinci imajo na Poljskem svojo lutkovno »Kulturno društvo«, ki seve pomaga graditi socializem »vzporedno s poljskim narodom«. Ukrajinski jezik se poučuje v 140 šolah vsepovsod po državi.

Poglejmo nato belorusko manjšino. Belorusi živijo večinoma v pokrajini Bialystok, kjer jih je okrog 200.000. Vsega skupaj imajo 54 šol z beloruskim učnim jezikom. V Bialystoku izdajajo svoj časopis »Niwa« ter imajo kulturno-socialno društvo. Na »Drugem beloruskem kongresu«, ki se je vršil lani v Bialystoku, so priznali, da se širi med tamošnjo manjšino šovinizem in nacionalizem. Res je tudi,

da so Belorusi — ki so tu največini kmetje — včasih precej zapostavljeni samo zato, ker so Belorusi.

Na Poljskem živi tudi ruska manjšina, o kateri pa so relativno malo poročali v tisku. Morda se da to spraviti v zvezo s prevladujočo protirusko nastrojenostjo Poljakov. Zato tudi ne vemo nič točnega o šolah z ruskim jezikom.

Manjše narodne skupnosti tvorijo še Litvanci (25.000), Slovaki (20.000), Čehi (5000) in Grki (5000). List »Sztandar Ludu« iz Varšave piše, da ima slovaška manjšina 28 šol, litavska pa 8. Te manjšine imajo tudi kulturne organizacije.

CEHOSLOVAŠKA

Na Češkoslovaškem se je po drugi svetovni vojni mnogo spremenilo v razmerju do manjšin. Zlasti močno se pozna v vzhodnih predelih države izguba Podkarpatske Rusije, ki so jo zasedli Sovjeti leta 1944, uradno pa je bila priključena ZSSR leta 1945. S tem je Češkoslovaška izgubila kakih 750.000 prebivalcev, v glavnem Ukrajincev (ali Rusinov) in Rusov. Po prvotnem štetju je bilo tam še kakih 120 tisoč Madžarov, 92 tisoč Judov, 14 tisoč Nemcev, 13 tisoč Romunov in 35 tisoč Čehov in Slovakov.

Manjše ozemeljske izgube je Češkoslovaška utrpela v zvezi s poljsko manjšino v Tešinu, v vzhodni Sleziji. Ta predel je bil dolgo časa sporno jabolko med Poljsko in Češkoslovaško. Po prvi svetovni vojni je pripadel Češki, po monakovskih dogodkih leta 1938 ga je zasedla Poljska, a po drugi svetovni vojni so ga zopet dodelili Čehom. Nedavno pa je prišlo med praško in varšavsko vlado do končne poravnave obmejnih teritorijev, kar so uredili z medsebojno dodelitvijo nekaj tisoč hektarjev zemlje.

Po uradnih statistikah je na Češkoslovaškem 78.156 poljsko govorečih državljani in 74.898 Ukrajincev in Rusov. Tudi tu imajo pripadniki manjšin svoje šole, časopise, kulturne organizacije. Tako imajo Ukrajinci »Kulturno društvo ukrajinskih delavcev«, precej šol ter ukrajinski oddelek na vseučilišču.

Tudi med poljsko manjšino na Češkoslovaškem je bilo nekaj vrenja v dobi znanih dogodkov oktobra 1956 v zvezi z »liberalizacijo« poljskega režima. Javno pa tega med poljsko manjšino niso mogli priznati, kajti praški režim je vedno ohranil svojo pravovernost Moskvi. Vendar vrenje med poljsko manjšino je bilo dejstvo, in priznati so ga morali sami partijski kolo-

vodje. Tako je pisal Bohumil Belovsky, tajnik pokrajinskega komiteja KP v Ostravi, v listu »Nova Svoboda«: »Jasno je, da v našem okraju, posebno v pokrajinah Tešin in Karava, še vedno vzkipeva nacionalizem, ki grozi socialističnim odnosom med delavnim ljudstvom obeh narodnosti in uničuje politično enotnost. Glavno odgovornost za to nosijo mala buržuazija, duhovščina ter inteligenca. Ti dobivajo podporo od deklasiranih elementov ter od nekaj lenih članov delavske skupnosti.« V članku dalje piše omenjeni komunistični prvak, da je »češki šovinizem močnejši od poljskega meščanskega nacionalizma«, toda dodaja svarilo poljski manjšini proti čustvom »dveh domovin« ter obsoja njihovo tendenco »ob vsaki priliki ter stalno poudarjati svoje narodnostne posebnosti.« Drugi viden dokaz nezadovoljstva poljske manjšine je prišel lansko leto do izraza na zasedanju komunistov v Ostravi, ko je partijski tajnik obtožil poljske »buržujske nacionaliste«, da želijo spremeniti Poljsko kulturno zvezo v orodje svoje nacionalistične propagande.

Mimogrede naj omenimo, da tudi ukrajinska manjšina ne prikriva svojega nezadovoljstva s sedanjim stanjem.

(Se nadaljuje)

Verske predstave pri Sv. Ignaciju

Od 20. do 30. junija bodo v cerkvi sv. Ignacija v Gorici posebne verske predstave veselih skrivnosti rožnega venca. To so svojevrstne predstave s pomočjo glasbe, petja, živih slik. Vršile se bodo vsak večer. V cerkvi so v ta namen že začeli s potrebnimi tehničnimi pripravami.

Splavitev ladje »Esso Liverpool«

V tržiških ladjedelnicah je v sončnem nedeljskem jutru dne 7. t. m. lahkotno splavala v morje supercisterna »Esso Liverpool«, ki je že deseta izmed dvanajstih od družbe »Esso Petroleum Company« naročenih ladij. Splavitev desete ladje te vrste pomeni za delavce tržiških ladjedelnic veliko priznanje in velik praznik. Znači pa tudi potrdilo zaupanja, ki jim ga je ameriška družba izkazala s tako velikim naročilom.

»Esso Liverpool« ima 36.116 ton, dolga je 210 metrov, široka 27,43 in visoka 14,33 metrov. Supercisterno je blagoslovil goriški nadškof Ambrosi, botrovala pa ji je gospa F. H. Dawson.

Dva natečaja tržaškega velesejma in založništva »Il Piccolo«

Tudi letos sta ob priliki tržaškega velesejma, uprava velesejma in založništva tržaškega »Piccola«, razpisala dva natečaja.

Kongres italijanskega društva

za napredek znanosti

Dne 4. junija se je v veliki dvorani tržaške univerze pričel 47. kongres italijanskega društva za napredek znanosti. Otvoril ga je prisostvoval v imenu vlade poštni minister Giuseppe Spataro. Tržaški župan dr. Franzil je pozdravil udeležence, med katerimi je veliko število italijanskih in tujih znanstvenikov. Omenil je, da sta bila v Trstu že dva podobna kongresa znanstvenikov, in sicer leta 1909 in l. 1921.

Koncert v Šklednju

Šklednjska cerkev se pripravlja sprejeti cerkvene pevske zборе iz raznih krajev Tržaškega. Letos obhaja cerkev 120-letnico, in ta koncert združenih zborov, ki je peti

Prvi je kakor že več let natečaj za zarodence, ki se zaradi slabih gospodarskih razmer ne morejo poročiti: »Kronajmo ljubezenski sen«; drugi pa je razpisan kot nagrada in priznanje tistima zakoncema, ki že petdeset let zgladno, potrpežljivo in krščansko prenašata skupno zakonsko življenje, kljub vsem neprivikam in udarcem življenja. Kot nagrado bosta prejela to, kar sta si vsa leta skupnega življenja vroče želela, pa nikdar dosegla. Seveda je tu mišljena le gmotna pomoč.

Vsi, ki se tega natečaja žele udeležiti, naj naslovijo pismo z natančnim popisom življenja obeh zakoncev ali zarodencev na goriško upravo lista »Il Piccolo«, Corso Verdi 30, najkasneje do 20. junija.

Filmsko snemanje v Novi Gorici

Na železniški postaji v Novi Gorici so pretekli teden snemali nekatere prizore za film »Tri četrtine sonca«. Film režira Jože Babič iz Trsta za ljubljanski Triglav film. Zgodba je povzeta po delu slovaškega pisatelja Leopolda Lahole in opisuje povratek ujetnikov iz nemških koncentracijskih taborišč. V tem množičnem prizoru je sodelovalo okrog 600 statistov. Zanimivo naključje je naneslo, da so nekemu »povratniku« dali zebasto obleko ujetnika z isto številko, kot jo je imel kot resnični ujetnik v koncentracijskem taborišču.

silo razmer v septembru 1947 večina sester zapustila zavod, je ona ostala tam še do usodnega julija 1949, ko so morale še zadnje sestre zapustiti Tomaj. Zatekla se je v rodno vas k svoji materi, kjer je potrpežljivo čakala, da so jo redovne predstojnice poklicale v Trst. Tu je pomagala po svojih močeh, kjer je mogla, dokler ji ni zavratna bolezen, ki jo je mučila dolgo vrsto let, izpila poslednjih življenjskih sil.

Blagi pokojni sosestri bomo ohranile najlepši spomin. Hvalične smo ji za lepe zglede pravih redovnih kreposti: vdane pokorščine, tihega, vestnega izpolnjevanja dolžnosti, potrpežljivega prenašanja trpljenja, velike vdanosti v božjo voljo — kreposti, ki jih moderni svet ne zna ceniti, ki pa so neizmerno vrednosti v božjih očeh.

Sosestre

SLOVENSKI ODER

PRIREDI V NEDELJO 14. JUNIJA OB 20^h
V ŽUPNIŠKI DVORANI V DOLINI
VESELOIGRO V TREH DEJANJIH

»PEG, SRČEK MOJ«

od leta 1952, bo obenem proslava te obletnice.

Na sporedu bodo zborovske Marijine pesmi raznih slovenskih skladateljev; pevcev bo skupno okrog 150. Kot vedno pri naših skupnih pobožnostih, bo tudi ljudsko petje: ljudske litanije z odpevi ter zaključna skupna pesem — Marija skozi življenje. Pri skupni ljudski pesmi, ob sodelovanju vseh navzočih, naj se pokaže enotnost, mogočnost in popolna zlitost glasov.

Kot častna straža ob tej slovesnosti bodo slovenski skavtje pod vodstvom vodje Pavla Fonde.

Govor bo imel naš priljubljeni msgr. dr. Jakob Ukmar. K skupni slovesnosti, pri kateri imajo glavno vlogo naši cerkveni pevski zbori, so povabljeni vsi slovenski verniki. — Začetek točno ob 17. uri.

Smrt Solske sestre

Dne 5. junija je v Trstu v provincialnem domu Solskih sester pri Sv. Ivanu v Gospodu umrla s. Mar. Doloroza Zeleznik, komaj 52 let stara.

Rojena je bila dne 3. januarja 1907 v Košani pri St. Petru na Krasu. V kongregacijo Solskih sester je vstopila v Tomaju, kjer je po predpisani preskušnji sprejela reedovno obleko dne 14. julija 1932.

Se kot redovno kandidatino so jo predstojniki poslali v Gorico v Slovensko sirtišče, kjer je nekaj časa pridno pomagala v kuhinji. Po dovršenem noviciatu je bila poslana v Zabnice pod Sv. Višarjami, od tam pa v Tomaj na Krasu, kjer je vodila zavodsko pekarno. Ko je pod

Nočni nemir na Krasu

Bral sem v KG skoro zabavni članek o nočnem nemiru v Bregu. Toda tudi po naših kraških vaseh ni veliko boljše, zlasti med Opčinami in Bazovico. Nemira ne povzročajo toliko domači fantje, ampak nočni gostje na motorjih in vespah, in to so zopet fantje z Brega, in sicer: Lonjerci, Dolinčani, Boljunčani in tudi fantje iz Riemanj. Kakor gotovo niso nočnega nemira v Bregu krivi fantje samo iz ene vasi, tako je tudi na Krasu. Zapisali pa smo le te tri fantovske skupine z Brega, ker upamo, da bo to zadostovalo. Sicer pa ni lepo znamenje za orožnike, ki jih je toliko po naših vaseh, da se morajo časopisi brigati za predpise nočnega miru. Naše mnenje je: če mora biti mir sredi noči v Trstu, mora biti tudi v vsaki vasi na deželi! Nočni razgrajaci naj vedo in čutijo, da je treba policijske predpise spoštovati in izvrševati!

Opazovalec

Novo poslovanje v bolnišnici pri Sv. Ivanu

Uprava Tržaške pokrajine bo dala postaviti v območju bolnišnice pri Sv. Ivanu nov paviljon, namenjen jetičnim duševnim bolnicam. Paviljon bo imel 31 postelj v dveh nadstropjih. Vsa dela zanj bodo stala 100 milijonov lir.

Sodba o kupovanju bencina v Jugoslaviji

Tržaško civilno sodišče je razglasilo sodbo v sitni zadevi glede bencina, ki ga vozijo iz Jugoslavije avtomobili imetnikov

V nedeljo 14. junija ob 17. uri bo v župni cerkvi v SKLEDNJU

KONCERT MAJNISKIH PESMI ZDRUŽENIH PEVSKIH ZBOROV

Pojejo zbori iz Sv. Vincenca, z Opčin, iz Barkovelj, Rojana, Mačkovelj, Šklednja ter dolinski fantje. ● Govoril bo msgr. dr. Jakob Ukmar. Sledil bo takoj blagoslov z ljudskim petjem.

obmejnih prehodnic. Sodišče je razveljavilo odločbo carinskih oblasti, da mora imetnik prehodnice za bencin, ki ga ima v vozilu ob vrnitvi iz Jugoslavije, plačati carino, če ga je več, kakor pa so ga izmerili ob odhodu iz Italije. Prizadeti se je v pritožbi na sodišče skliceval na člen 38. Videmskega sporazuma o malem obmejnem prometu, po katerem ni dolžan plačati carine za bencin, katerega ima v shrambi svojega vozila. Sodišče je omenjeni člen sporazuma tudi tolmačilo tako in mu dalo prav. Zastopnik carine je trdil, naj bi to določilo veljalo le za avtomobile jugoslovanskih državljanov, ki prihajajo na italijansko ozemlje, ne pa za Italijane, ki se vračajo iz Jugoslavije. Carina bo vložila priziv, zaradi česar ta razsodba, vsaj za zdaj, ne bo imela veljave. Izid te sodbe zanima številne avtomobiliste naše dežele, ki hodijo s prepustnico v Jugoslavijo.

Raztegnitev bolniškega zavarovanja za kmetovalce na Tržaško ozemlje

Od prvega julija dalje bo začel tudi na Tržaškem ozemlju veljati zakon o bolniškem zavarovanju za neposredne obdelovalce s pomočjo avtonomne vzajemne blagajne. Zakon je rimska zbornica potrdila že leta 1954 ter v ostali republiki že dolgo velja. Naletel je na splošno odobravanje prizadetih, zaradi česar so z raznih strani prihajale zahteve, naj bi ga uveljavili tudi na Tržaškem. Njegovih ugodnosti bo zdaj na Tržaškem deležnih kakih 1400 kmečkih družin s približno 4000 člani, ki bodo vsi bolniško zavarovani. V zvezi s tem velja omeniti, da je vladni glavni komisar dr. Palamara lani raztegnil na tržaško področje tudi zakon o starostnih pokojninah za neposredne obdelovalce.

Shod slov. tržaških strežnikov

2. junija so imeli tržaški mašni strežniki svoj shod na Opčinah. Prisotnih je bilo kakih 80 iz mesta in z dežele, le škoda, da ni bilo zastopanih vseh far.

Zbrali so se pred župniščem, nato so oblečeni v strežniške šli v cerkev, kjer je preč. g. msgr. dekan daroval sv. mašo in podal nekaj lepih misli o posebni Jezusovi ljubezni do otrok, ter poudaril važnost in

vzvišenost strežnikove službe.

Po sv. maši so se strežniki slikali, nato so odšli v Marijanišče, kjer se je vršilo tekmovanje med najboljšimi iz vsake fare.

Prvo nagrado so, odnesli strežniki iz župnije sv. Vincencija, drugo so dobili strežniki iz Marijanišča in tretjo si je pridobila barkovljanska skupina.

Od gimnazijcev je bil pa osebno nagrajen kot najpridnejši openski strežnik Beličič.

Po kosilu, ki ga je vsem strežnikom poklonilo vodstvo Marijanišča, je prišla na vrsto zabava in razvedrilo, potem pa še sladoled.

Strežniki so se nato sešli v Marijaniški dvorani. Po razglasitvi nagradencev je marijaniški g. voditelj povzel besedo in priporočal strežnikom, naj bi s svojo zvestobo in z lepim zgledom pokazali vsem, da ljubijo svojo častno službo. Ob koncu je prisotne pozdravil še škofijski delegat za strežnike — proseški g. župnik, ki je povabil mašne strežnike, naj molijo, da bi Bog izbral med njimi tiste, ki naj mu nekoč služijo kot duhovniki.

S predvajanjem lepega filma »Solo Dio mi fermerà« se je zaključil ta shod.

Veseli in srečni so se strežniki razšli z lepimi spomini v srcu in z upanjem, da se bodo kmalu spet kje srečali na skupnem prazniku.

Nova turistična pomorska proga

Cez nekaj dni bo začela posloovati nova turistična pomorska proga med Lignanom, Gradežem, Grljanom, Trstom in Portorožem. To naj v poletni sezoni omogoči obiskovanje teh krajev tujim turistom, pa tudi navadnim potnikom. Zvezo bo oskrboval parnik »Italia L.«, ki so ga povsem prenovili. Na njem bo posloval bar ter igral orkester.

Nove stanovanjske hiše

Avtonomni zavod za ljudske hiše je zadnja štiri leta sezidal v Trstu, Tržišču in Gradežu 163 hiš s 1619 stanovanji, kar je stalo vsega okoli 4 milijarde lir. Zdaj je v delu 297 hiš s 1896 stanovanji, kar bo zahtevalo nadaljnjih 5 milijard lir izdatkov. Prejšnja štiri leta je bilo sezidanih 8881 prostorov, zdaj pa jih je v delu 9979.

MARIJIN DOM V ROJANU JE V GRADNJI

Kakor je razvidno iz priložene slike, je novi Marijin dom v Rojanu že v delu. V nedeljo 14. junija ob desetih dopoldne bomo blagoslovili temelje in vzdali spominsko listino. Dela naglo napredujejo. V tem tednu je velik stroj z ravnal zemljišče in v nekdanjem obsežnem kamnolomu je nastala obsežna ravnina, ki bo okrog Marijinega doma nudila mladini dovolj prostora za igranje. V jeseni bo verjetno Marijin dom že pod streho.

Zahvaljujem se vsem dosedanjim dobrotnikom za velikodušno pomoč. Prepričan sem, da se bodo našli vedno novi dobrotniki, ki bodo pomagali, da koristno delo izpeljemo do kraja.

STANKO ZORKO, kaplan

TELEGRAMI

Predsednik vlade Segni je v zbornici zagotovil, da bo vlada čimprej predložila parlamentu v odobritev zakonski osnutek za ustanovitev avtonomne dežele Furlanija-Juljska Benečija. Dejal je, da morajo biti dežele ustanovljene, a tako, da bodo lahko uspešno delovale.

Molitvena ura v baziliki sv. Petra

Prvi petek v juniju, na praznik Srca Jezusovega, je bila v baziliki svetega Petra slovesna molitvena ura, pri kateri je bil prisoten tudi sveti oče Janez XXIII.

R A Z N O

Sv. oče ne bo poročil belgijskega princa Alberta

Kot znano, se je mlajši brat belgijskega kralja Baldovina Albert zaročil z ital. princezino Pavlo Ruffo. Po prvotnih načrtih bi se poroka morala vršiti v Vatikanu, bi obred izvršil sam sv. oče Janez XXIII. Toda vsa zadeva je izzvala v Belgiji ostro polemiko. Socialistični in razni framaški krogi so začeli veliko časopisno kampanjo zoper to, da bi se belgijski priporočil v inozemstvu. Vsekakor so zahtevali, ako se cerkvena poroka izvrši zunaj države, naj se princ vsaj civilno poroči v Belgiji ali pred cerkveno poroko ali njej. Tako pisanje je zelo razburilo belgijsko javnost, saj so bili eni za to, da se princ poroči, kjer koli hoče, drugi pa da se mora poročiti doma. Da napravi konec temu nepotrebnemu prepiru, je sv. oče določil, da se poroka belgijskega princa in ital. princezine ne bo vršila v Vatikanu.

Ko Osserv. Romano prinaša to vest, poročarja, da nimajo prav oni, ki trde, da se princ moral civilno poročiti v Belgiji, ako bi se cerkveno poročil kje drugje. Kajti po belgijskih zakonih je poroka tu civilno veljavna, ako se zunaj Belgije vrši po v tisti deželi veljavnih predpisih. V Vatikanu pa, ki je neodvisna država, veljajo predpisi le o cerkveni poroki.

Korak sv. očeta so vsi vzeli z zadovoljstvom na znanje, ker je tako pomiril hrove v Belgiji, sv. očetu samemu pa prinesel nov ugled, ker je pokazal, da gre predvsem za mirno sožitje narodov.

»Dan vere«

V nedeljo 24. maja so imeli v Nemcu tako imenovani »dan vere«. Povsod so udeležile slovesnosti velike množice vernikov. V Berlinu je zbrani mladini govnil kardinal Doepfner in med drugim izgovoril na nekatere očitke, ki so jih izrekli zadnji čas komunisti v Vzhodni Nemcu.

Italijansko - jugoslovanski sporazum o petroleju

Na sedežu italijanske družbe za tekoča goriva — ENI — v Rimu so podpisali sporazum med podjetjem AGIP MINERAR in med Jugoslovanskim podjetjem za petrolej. Po tem dogovoru bodo ustanovljena mešana komisija obojih strokovnjakov, naj okrepi tehnično sodelovanje med obeh državama pri iskanju in izkoriščanju tekočih goriv na področju Jadrana. Sporazum je v načelu pripravil predsednik družbe ENI inž. Mattei med svojim srazgovorom v Jugoslaviji konec leta 1957 in nedvomno prispeval k okrepljeni gospodarskega sodelovanja med Italijo in Jugoslavijo.

V Jugoslaviji so odkrili velika ležišča petroleja na Hrvaškem, blizu Zagreba, in v Prekmurju. Sedaj jih iščejo še drugje.

OBVESTILA

MARIJANIŠČE vabi vse starše, ki imajo dati svoje sinove v zavod, naj takoj sodelujejo predložijo prošnjo; prvojni je treba priložiti: rojstni-krstni list žup. urada, zadnja šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo, priporočilo domačega duš. pastirja.

Informacije glede plačevanja in vseh ostalih pogojev dobite pri vodstvu. Opazite se lahko tudi po telefonu 21-113. Revnim in pridnim fantom se vzdrževanje nina znatno zniža.

Prošnjo morajo napraviti tudi dosednji gojenci.

Vodstvo

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpa trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik

Tiska tiskarna Budin v Gorici

+

Po kratki mučni boleznii je 8. junija Gospod poklical k sebi našega dragotnega moža, očeta, brata, nečaka

Franca Bandelj

Dočakal je 57 let. K zadnjemu počitku smo ga položili v sredo, 10. junija na openskem pokopališču. Vsem, ki so nam v dneh žalosti stali ob strani, se prisrčno zahvaljujemo. Pokojnega toplo priporočamo v molitev.

Opčine, Trst, Gabrovica, dne 10. junija 1959.

Ivana, žena
Sergej in Vojko, sinova
in ostali sorodniki

21. junija vsi v Števerjan na praznik pesmi in besede